

Επίδραση των β-αγωνιστών μακράς δράσης στις σοβαρές κρίσεις άσθματος και στους σχετιζόμενους με το άσθμα θανάτους

Meta-analysis: effect of long-acting β-agonists on severe asthma exacerbations and asthma-related deaths

Salpeter SR, Buckley NS, Ormiston TM, Salpeter EE.
Ann Intern Med 2006 June 5; 144:904-12.

Τον τελευταίο καιρό ο ιατρικός κόσμος, οι ασθματικοί ασθενείς και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ασχολήθηκαν ιδιαίτερα με ένα άρθρο που δημοσιεύθηκε στο διεθνώς αναγνωρισμένο ιατρικό περιοδικό *Annals of Internal Medicine*. Το άρθρο αυτό παρουσιάζει τους β-αγωνιστές μακράς δράσης ως πιθανά «επικίνδυνα» φάρμακα για τους ασθματικούς ασθενείς. Στο παρόν τεύχος θα παρατεθούν τα στοιχεία που προκύπτουν από το άρθρο και σε επόμενο τεύχος του περιοδικού θα ακολουθήσει εκτενέστερη ανάλυσή του.

Πρόκειται για μια μετα-ανάλυση που είχε ως σκοπό να εκτιμήσει τον κίνδυνο για σοβαρές, απειλητικές για τη ζωή ή θανατηφόρες κρίσεις άσθματος και οι οποίες είχαν σχετισθεί με τη χρήση β-αγωνιστών μακράς δράσης. Τα δεδομένα προέρχονται από τις ιατρικές βάσεις δεδομένων Medline, Embase και Cochrane, από το διαδικτυακό τόπο του αμερικανικού οργανισμού τροφίμων και φαρμάκων (US Food and Drug Administration, FDA), καθώς και από επιλεγμένες ανασκοπήσεις μέχρι το Δεκέμβριο του 2005. Επιλέχθηκαν 19 διπλά τυφλά τυχαιοποιημένες μελέτες που συνέκριναν τους β-αγωνιστές μακράς δράσης με placebo, σε ασθενείς με άσθμα, διάρκειας του-

λάχιστον 3 μηνών. Σε όλες τις μελέτες επιτρεπόταν η κατ' επίκληση χρήση β-αγωνιστών βραχείας δράσης. Στις παραπάνω μελέτες συμμετείχαν 33.826 ασθενείς εκ των οποίων οι 26.353 προέρχονταν από την πολυκεντρική μελέτη SMART (Salmeterol Multi-center Asthma Related Trial). Η μέση διάρκεια των μελετών ήταν 6 μήνες.

Η στατιστική επεξεργασία των δεδομένων έδειξε αύξηση των κρίσεων άσθματος που απαιτούσαν νοσηλεία (Odds Ratio, OR 2,6 [95% CI, 1,6-4,3]) και των απειλητικών για τη ζωή κρίσεων άσθματος (OR 1,8 [CI, 1,1-2,9]) σε σχέση με το placebo. Η αύξηση των νοσηλείων αφορούσε στη σαημετερόλη (OR 1,7 [CI, 1,1-2,7]) και στη φορμοτερόλη (OR 3,2 [CI, 1,7-6,0]), τόσο στα παιδιά (OR 3,9 [CI, 1,7-8,8]) όσο και στους ενήλικες (OR 2,0 [CI, 1,1-3,9]). Η απόλυτη αύξηση των νοσηλείων ήταν 0,7% ανά 6 μήνες. Οι σχετιζόμενοι με το άσθμα θάνατοι αυξήθηκαν (OR 3,5 [CI, 1,3-9,3]) και η συνολική διαφορά κινδύνου ήταν 0,07%.

Οι συγγραφείς αναφέρουν ως το σημαντικότερο περιορισμό στη μελέτη τους το μικρό αριθμό θανάτων, που σε όλες τις μετα-ανάλυσεις δυσχεραίνει την εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων. Παρά, όμως, τον περιορισμό αυτό, καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι οι β-αγωνιστές μακράς δράσης αυξάνουν τις σοβαρές και απειλητικές για τη ζωή κρίσεις άσθματος, όπως επίσης και τους θανάτους που σχετίζονται με το άσθμα.